

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אברהם הרוש ז"ל

בן עליזה ויצחק

נולד באלכסנדריה, מצרים

בשנת תש"ח, 1948

התגורר בירושלים

התגייס באפריל 1967

שרת בחיל השריון

נפל בעת שירותו

כ"ט בכסלו תש"ל, 8/12/1969

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 1 שורה: 1 קבר: 3

בן 21 בנופלו

קורות חיים

בן יצחק ועליזה. נולד בשנת תש"ח (1948) באלכסנדריה שבמצרים ובמלאות לו שנה עלה עם משפחתו לארץ. הוא למד בבית-הספר היסודי "ענף החיים". בהיותו נער דתי ומאמין, הקדיש הרבה מזמנו לארגון חבורות ילדים במסגרת מועדוני נוער שמומנו על ידי משרד הדתות. ילדים אלה שוטטו ברחובות באין מעשה ואברהם סייע לחנכם לאהבת המולדת ולתועלת החברה. את לימודיו התיכוניים למד במדרשה למורים על שם ליפשיץ בירושלים ובעיקר התמסר ללימוד המתמטיקה ולקריאת ספרים על תולדות העם ותקומת המולדת. הוא אהב לעשות למען הזולת עד כדי כך, שהיה מביא לחדרו ילדים משותקים כדי ללמד אותם באופן פרטי ודואג להחזירם לביתם. אחרי שקיבל את תעודת הבגרות למד בסמינר למורים על שם ליפשיץ וסיים את לימודיו כמוסמך להוראה. כאשר קרב מועד גיוסו נתבקש על ידי הסמינר למורים שלאחר הסמכתו כמורה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ימשיך עוד שנה אחת, כדי לזכות בתואר מורה בכיר. אך ברוב צניעותו הסתפק בתואר מורה רגיל והסביר שחובתו היא לשרת את עמו ומולדתו.

אברהם גויס לצה"ל בסוף אפריל 1967 והוצב לחיל השריון. אחרי שסיים קורס מ"כים עמד להישלח לקורס קצינים אך הוא סירב בIODעו כי הדבר ירחיק אותו מפעילות קרבית לחודשים אחדים. לכן דאג להעברה לקורס סיירי שריון. כאשר סיים את הקורס ירד לגדות התעלה ושם שירת ברציפות שנה וחמישה חודשים. על כך ניתן לו "אות השירות המבצעי". הוא היה דמות של מנהיג וידע לקרב אליו חברים רבים בנועם דיבורו ובאהבת הזולת. השפעתו על חבריו ללימודים הייתה כה גדולה עד כי הלכו בעקבותיו והתנדבו לשרת בסיירת השריון בשעת הפגזה נשאר תמיד רגוע ופעם אף התעטף בטלית ותפילין והתפלל - וזה השפיע מאוד על חבריו. אור ליום כ"ח בכסלו תש"ל (8.12.1969), נפטר בעת שירותו והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים.

מנהל בית המדרש למורים על שם ליפשיץ כתב על תכונותיו ומידותיו של אברהם: "הוא, עם מיטב חבריו, החליט לצאת אל המסוכנת שבכל החזיתות, שעה שהתנהלו בה קרבות אכזריים. - - - עד מהרה נעשה חייל למופת, תמיד נכון להיות ראשון ליוצאים לכל משימה קשה ורבת סיכונים. אך התחשלותו הגופנית לא מיעטה את רוחניותו. אברהם נתחזק עוד באמונתו בתורתו, בקיום מצוות ובעיון תפילה, כי יציאתו למגן לאומה הייתה בעיניו מצווה מן המובהקת - - - ולאחר שעזב אותנו מתבונן אני בתמונתו: חייל ישראל, לבוש בגדי השרד, בגדי הקודש, על ראשו כיפה סרוגה, הגיונותיו ללבו פנימה, עיניו מופנות למרחקים ואומר שיודע הוא כי הוא יוצא לשליחות ארוכה וקשה. כל החיים נחשבו לו לשליחות למען העם והמשפחה - מהדר במצוות כיבוד אב ואם לאין קץ ושליחות לאומה ולארץ - - - ידיעה זו בשליחותו ראוייה להיקרא כהונה קדושה וטהורה". מי שהיה מפקדו הישיר כתב למשפחתו: "הוא בא ליחידה ממדרגה ראשונה, יחידה שבה העבודה הייתה קשה וכרוכה במתח נפשי ומשמעתי רב. הוא תמיד הצטייר בעיני כאילו השירות ביחידה היה כרוך במאמץ רב בשבילו. באימונים ובפעולות שהייתי יחד אתו תמיד היה יוצא ומעולם לא רטן או התלונן על התנאים הלא נוחים או על קושי, למרות שהקשיים היו מרובים ולמרות שהיו אחרים, חזקים ממנו מבחינה פיזית, שרטנו והתלוננו - - - הוא היה סייר קשר ומעולם לא שמעתי ממנו בקשה שיחליפוהו, או שיקלו עליו. סגור היה בתוך עצמו ושקט; תמיד ביצע בשלמות את כל המוטל עליו. הוא היה מעורה בחיי

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

היחידה והמחלקה ותמיד היה עם כל החבר'ה. כזה גם נשאר בזכרוני - אחד מאתנו בכל". גם מפקדו של אברהם כתב למשפחתו: "אברהם הגיע ליחידתי עם קבוצת נערים בוגרי סמינר. ביחידה שירתו חיילים רק לפי התנדבות. לאחר שהקבוצה קיבלה הסבר על העומד בפניהם ביחידה, הודיעו רבים שרצונם לעבור ליחידה אחרת, אך לא כך אבי. הוא היה בין הבודדים שרצה בכל מאודו לשרת את צה"ל בתנאים קשים ואכן בשל רצונו זה התקבל ליחידה. אני זוכר את אבי כבחור חרוץ ומסודר ולא פלא שהוא התאקלם מהר ביחידה. כבוד מיוחד רחשתי כלפיו, שעל אף סדר היום הגדוש והאימונים הקשים שעבר ידע גם למצוא את העת ולדבוק באמונתו ובדתו ולא אחת ראיתיו מתפלל בזמן ההפסקות הקצרות בין אימון לאימון. אבי היה ידוע ביחידה כאיש הרוח וכאיש המעש כאחד. הוא הצטיין בתבונה רבה ובעת שיחות חברה היה שופע רעיונות מקוריים וענייניים ועם זאת ידע את תורת השדאות על בוריה. הוא ידע להפעיל את כלי הנשק שהופקדו בידיו בצורה פשוטה ויעילה; הוא שקד על העלאת הכושר הגופני ושמירתו - - - עם פטירתו של אבי אבד לצה"ל בכלל וליחידה בפרט חייל מעולה, שזכרו לא יישכח מחבריו ומפקדיו".

משפחתו הוציאה לאור לזכרו ספר בשם "אבי מסיירת שריון - לוחם דתי ומחנך צעיר"; ספר תורה מקושט כסף וקטיפה ירוקה (צבע השריון) הוכנס לבית הכנסת בו היה אבי מתפלל מאז נהיה בר מצוה.